

FESTA DE SANT BLAI, 3 de Febrer

1. HISTÒRIA DE SANT BLAI

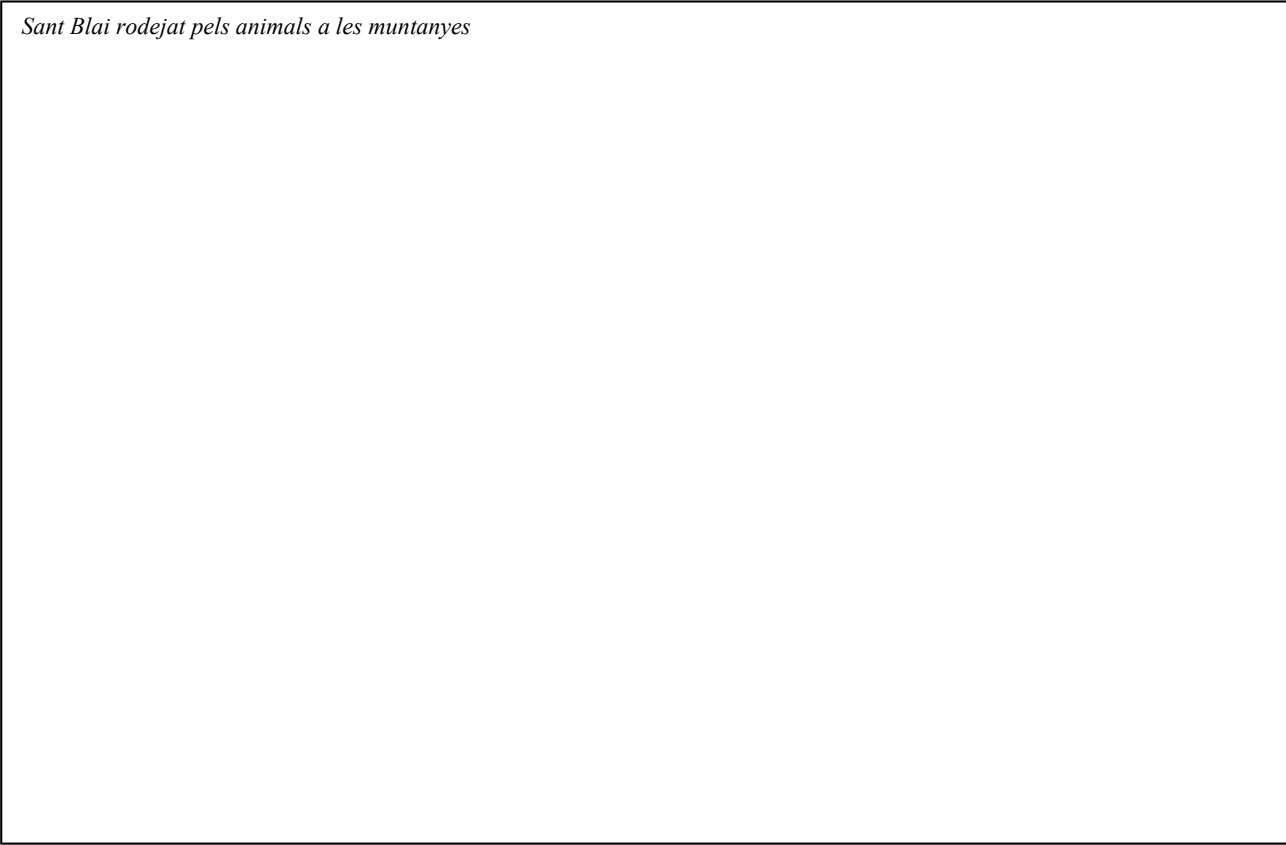
Va nèixer a Sebaste, Armènia, al segle III després de Jesucrist.

Era metge i Déu el donà la capacitat de fer cures miraculoses. Davant d'esta capacitat i la seua bondat la gent va fer-li, per aclamació popular, bisbe de Sebaste.

Durant una persecució del emperador romà als cristians per tot l'imperi es va refugiar amb molts cristians a les muntanyes. Donava suport als cristians i els consolava. Un dia va deixar el seu refugi per anar a vore a la presó al seu amic Eustraci, la nit abans del seu martiri. Va convèncer al carceller per que li deixara vore al seu amic. Passà tota la nit amb ell consolant-lo i preparant-lo per a la seua execució.

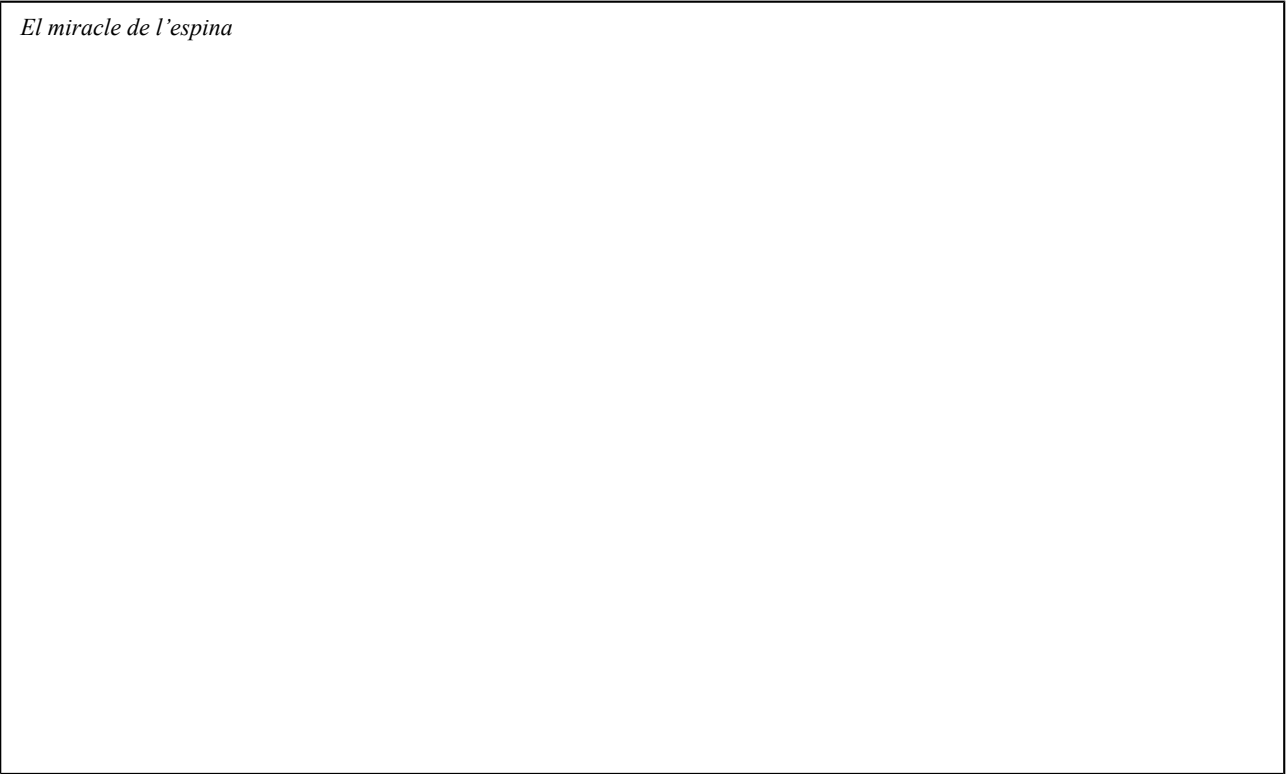
En tornar a les muntanyes allí ja no hi havia cap cristià i es quedà resant pels cristians. Els animals de la muntanya, llops, conills, lleons, etc., anaven a vore'l i es quedaven amb ell quant necessitaven alguna cura. Sant Blai els curava de les seues malalties.

Sant Blai rodejat pels animals a les muntanyes

Un dia els soldats arribaren i van vore meravellats a sant Blai rodejat pels animals. El portaren a Sebaste per a jutjar-lo. En arribar a la ciutat la gent va rebre al bisbe amb aclamacions. Una dóna portà al seu xiquet que s'ofegava amb una espina clavada a la gola: va fer una oració i tocà la seua gola; de seguida va vomitar l'espina i el xiquet es va salvar.

El miracle de l'espina

Les autoritats amenatzaren Sant Blai per tal que rebutjara la fe cristiana i insultara a Jesucrist, però ell es negà. En vore que no aconseguien res l'apallisaren i el penjaren d'una fusta. Després el van esgarrar amb garfis o pintes per cardar la llana. Però no aconseguiren res. Unes dónes, desconsolades van recollir sang de Sant Blai amb els seus vestits i els soldats les agarraren i les comdemnaren a mort amb dos dels seus xiquets: elles, els xiquets i sant Blai van ser finalmente decapitats. Açò va ocòrrer a l'any 316.

Diuen que molts anys després de la seua mort, la gola de sant Blai es trobava incorrupta. Per aquest fet, les curacions que feia i el miracle de l'espina en molts llocs es resa a sant Blai per previndre o curar malalties de la gola.

2. EL PORRAT

El porrat és una fira que celebra la festivitat d'un sant. Abans, al porrat, bàsicament, es venien torrat (cigró torrat), torrons i llepolies, a més d'altres tipus de menjars.

Hui es fan altres tipus d'activitats a més de vendre menjars: música, ball, exposicions, jocs, etc. Un exemple pot ser el porrat que es celebra a Gandia (o altres localitats com Benissa) al voltant de la festa de Sant Antoni del porquet. Abans es beneïen els animals de granja i el seu menjar per què es diu que sant Antoni va curar a un porquet al que li faltaven les potes. A Gandia la gent anava al camp i cuinava una cassola d'arròs al forn. Els hòmens feien la mocadorà a les dónes: les obsequiaven amb un mocador ple de fruita seca. Hui molts porrats han perdut costums com aquests.

3. FESTA DE SANT BLAI

Com passa amb altres festivitats, també la de sant Blai té en molts pobles un porrat per celebrar al sant.

La festa va nàixer al segle XVII i es celebra a moltíssims llocs de la comunitat valenciana, fins i tot a moltes parròquies de la ciutat de València. La gent anava a l'església a beneir tota classe d'aliments.

Hui, en general, la gent porta uns panets que es beneixen i serveixen per guaréixer malalties de la gola. Hi ha llocs on la gent porta coques grans amb ceba, pebrot (pimiento) o llangonissa i aliments com bunyols. Als llocs on tenen una reliquia de Sant Blai (per exemple, un trocet del seu vestit) la gent toca amb ella la seua gola per curar o previndre malalties. Al mateix temps es diu: «Sant Blai gloriós, cura'ns la gola i emporta't la tos.»

La gent a l'església amb la reliquia de sant Blai i els panets.